

A S İ U A N

Kültür – Sanat Edebiyat

Ecrin ERYİĞİT KÜÇÜK ARKADAŞIM

Hüseyin Enes TOKMAK SİNEĞİN KANADI

Bir varmış, bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde uzak bir ülkede bir krallık varmış. Bu ülkenin kralı çok güçlü, zeki ve kurnazmış. Bu kralın üç tane oğlu varmış. Oğullarından ikisi tıpkı babaları gibiymiş, bu yüzden onları çok severmiş. Fakat küçük oğlu zayıf ve çelimsiz olduğu için onu o kadar önemsemezmiş. Bir gün kral ve oğulları ava çıkmışlar, çok güzel bir ceylan bulmuşlar. Kral tam oku atacakken en küçük oğlu hapşırması ve kral okunu tutturamamış, tabii ceylan da kaçmış. Bu duruma öfkelenen kral oğlunu üç gün boyunca odasına kalmaya mahkûm etmiş. Öğlen odasında uyurken yüzüne bir sinek konmuş. Sineği öldürmek için yüzüne vuran oğlan neye uğradığını şaşırması, eline aldığı yastıkla sineği kovalamaya başlamış, sineği öldüremeyince iyice öfkelenmiş ve o sineği bir yakalarsam kanatlarını sökeceğim demiş. Dediği gibi de yapmış, sineği yakalamış ve kanatlarını koparmış. Üç gün sonra oğlan odadan çıktığında acı bir haber almış. Babası ölümcül bir hastalığa yakalanmış. Küçük oğlan babasını kurtarmak için bir bilgine danışmış. Bilgin ülkenin en yüksek dağının tepesindeki sinek yuvasından bir sineğin kanadını getirmesini istemiş. Oğlan hemen hazırlıklarını yapıp yola koyulmuş, dağın tepesine vardığında bir de ne görsün... Kanadını kopardığı sinek... Başlamış yalvarıp yakarmaya. Sinek en sonunda dayanamamış ve vermiş, fakat bir şartı varmış. Bundan sonra sinek veya başka bir hayvana zarar vermeyecekti. Kanatları alan prens çok mutluymuş ve hemen saraya dönmüş, sineğin kanadından bir çorba yapmış, babasına içirmiş. Babası iyileşince oğlu ile gurur duymuş ve onu öldükten sonra kral yapacağını ilan etmiş.

İrem GÜRPINAR İP YUMAĞI

Arkadaşlık nedir herkes bilir, peki ya dostluk? Arkadaşlığa çok benzediği düşünülen, yalnızca dostu olanların anlayabileceği, içinde sevgiyi, kıskançlığı, güveni ve birçok sırrı barındıran bir duygudur. Dostluk bir ip yumağı gibidir. Sırlarımızı, üzüntümüzü, sevincimizi paylaştıkça asla unutulamayacak tatlı olaylar yaşadıkça bu ip yumağı bir kıyafete dönüşmeye başlar. Tam kıyafet tamamlanacakken yanlış bir ilmek atmak belki de bu dostluğun sonu olabilir. Asla ayrılmayacağız dediğiniz dostunuzla aranızda bir buz dağı girdiğini düşünün. Aman dikkat edin, ufak bir sözle bile dostluğunuzu yerle bir edebilirsiniz. Ve ne kadar uğraşırsanız uğraşın bir daha geri gelmez. Dostluk kıyafetiniz sökülüp gider.

Enes YAVUZ NOKTA

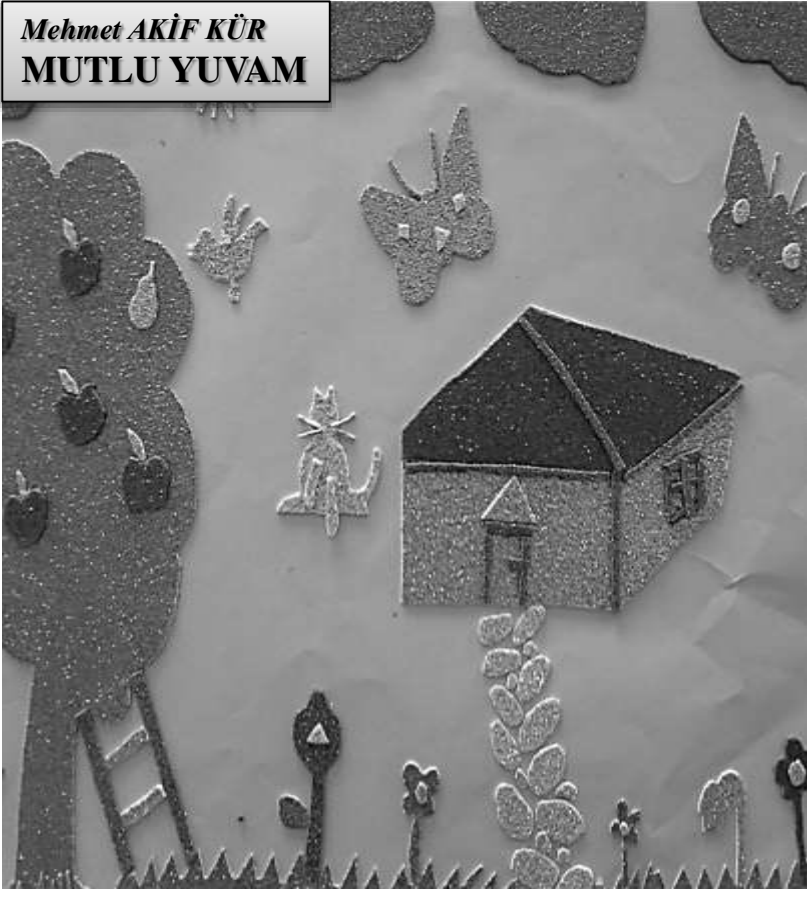
Her şeyin elbet sonu gelecek ve her şey bitecek. Mesela okul bitecek, sonra işimiz olacak, ömrümüzde ne zaman noktayı koyacağımızı bilemeyiz. Bu yüzden kendimizi fazla üzmemeliyiz. Sonuçta belki ağlarken, belki gülerken öleceğiz. Bunu hiçbirimiz bilemiyoruz on dakika sonra kimin öleceğini, kimin doğacağını bilmiyoruz. Biri ölüp noktayı koyar. Biri doğup hayata başlar. Kıyamet belki bir dakika sonra kopar, belki bin yıl sonra... Bu yüzden her şeye kafa yormamalı, çok üzülmemeliyiz. Sonuçta bir gün ölüp bu hayattan gideceğiz. Herkes gidecek ve nokta konulacak. Umudumuzu kaybetmemeliyiz. Her düşünceye karşı iyimser olmalıyız. O zaman ömrümüz de uzar, ama şunu da bilmeliyiz ki, ölüm hayatın bir gerçeğidir...

Aylin SILA GÜRSOY UMUT

Umudunu yitirme.
Bakacaksın iyi gidecek bu hayat...
Asla tükenme.

Sana bir sözüm var: Kalp ve aklın ateşi
Keder ve acıyla içten içe kemirir bedenini.
Acı verir ve öfkelenendir insanları.
Tutsak bedenlerinden geriye kalan,
Umudun kendisiydi sadece.

Acı çekeceksin, öfkelendireceksin.
Kalbin ve aklın arasında yanacaksın.
Korkacaksın kalbin fırlayacak yerinden.
Kederlerini içten içe kemirecek bedenini bu umut.
Ama sen dayan,
Dayan ki umudun kaybolmasın.
Bu korkunla yüzleş.
Çünkü sen umudun ta kendisisin.

Ebrar Sudenaz ARICI
DİPSİZ KUYU

Benim adım Buğlem. Bir gün köye gitmiştim. Köydeki bir kuyudan su içecektim. Fakat kuyunun içinden kuş sesleri geldiğini duydum. Merak etim. Bakayım derken düştüm. Ama nasıl bir düşüş, hiçbir yerim acımadı. Tam tersi düşerken çok eğlendim. Kaydırdıktan kayıyorum gibi geldi. Bir anda kendimi kuşların olduğu bir yerde buldum. Ama o da ne? Kuşların sesinden anlıyordum.

Çok değişik bir yere indim dedim. Canım sıkıldı ve kuşlarla sohbet etmeye başladım.. Sonra kuyunun az ötesinden bir karga sesi geldi. O sırada yanıma bir kuş gelip;
“Burada daha bilmediğin bir sürü şey var. Bir sürü hayvan var.” dedi.

“Ben de burayı hayvanlar alemi zannettim.” dedim.

Kuş;

“Haydi bakalım seni eğlence bekliyor. Daha bilmediğin bir sürü yer var. Haydi git oraları keşfet.” dedi.

“Bana bilgi verdiğin için sana çok teşekkür ederim. Seninle tanıştığıma memnun oldum.” diyerek uzaklaştım.

Kuş; “Yolun açık olsun. Herhangi bir şey olursa bana gel, ben sana yardım ederim.” dedi.

Ben de karga sesi gelen tarafa doğru gittim. Ama kargalar görünmüyordu. Biraz sonra ana karga ışığı yaktı.. Kargaların dilini de anlıyordum. Onlara başımdan geçenleri anlattım. Karga;

“O senin gördüğün kuşun ismini biliyor musun?” diye sordu.

“Hayır bilmiyorum.” dedim.

Karga: O Kuşların adı Muhabbet kuşudur.

“Gerçekten mi? İsimleri gibi kendileri de güzelmiş.”

Karga: Evet öyleler dedi.

Beni onlarla tanıştırdı. Muhabbet kuşlarıyla sohbet ettik.

“Daha benim çok uzun yolum var. Ben gitmeliyim.” dedim.

Karga;“Tamam, görüşürüz yine bekleriz.” dedi.

Az öteden serçe sesi duydum. O tarafa doğru hızla giderken ayağım takıldı ve düştüm. Can acısıyla gözlerimi açtım. Baktım odamdayım. Odamın camında bir serçe vardı. Rüyada mıyım odamda mıyım şaşırdım. Olanları anneanneme anlattım. Anneannem güldü.

“Gerçek hayattaki sesler rüyamıza girebilir.” dedi.

Ben ve anneannem güldük.

Evdeki diğer kişiler neye güldüğümüzü anlamadılar. Hepsini şaşırmış halde bana bakıyordu.

Reyyan KALAYCI

ÇOCUĞUN DUASI

Gökten insan güzelce,
Tatlı sular yağmurlar.
Barajlara kuyulara,
Dolsun güzel yağmurlar.

Sabah akşam her zaman,
Kötülerin üstüne, düşmanların üstüne
Bütün kirli yerlere,
Yağsa temiz yağmurlar.

Yağmurlar hiç bitmese,
Gökte sular dinmese.
Yağmurun duası,
Hiçbir zaman dinmese.

Emir Furkan AKKAYA

SU OLSAYDIM

Bir damla su olsaydım,
Su bulamayan insanlara.
En doğal şekilde aksaydım,
Bir yardım eli de ben uzatsaydım.

Bir damla su olsaydım,
Fırat gibi Dicle gibi.
Dağlardan tepelerden gürül gürül aksaydım,
Uçsuz bucaksız ovalara yayılsaydım.

Hayat su ile başlar derler.
Can bekleyen kurak topraklara,
Kan akan değil su bulamayan canlılara aksaydım;
Bir damla su olsaydım.

Gömleğimi çıkarırken bir düğme koştum. Düğme kırmızı renkliydi. Düğmeyi incelerken çok eski olduğunu gördüm.

Bir ses duydum. Bir anda çok korktum. Konuşan gömleğimdeki düğme idi. Şöyle bir soru yönelttim:

-Sen nasıl konuşabiliyorsun?

-İnsanlar sadece kendilerinin konuştuğunu düşünüyorlar.

Hâlbuki cansız varlıklar da konuşur.

-Senin hayatını çok merak ediyorum. Bana hayatını anlatır mısın?

-Tabii ki. Kaç yıl önce dünyaya geldiğimi bilmiyorum bile. Bir düğme satıcısı dükkânında dünyaya geldim. Hayata ailemle beraber bir poşette başladım. Bir buçuk ay sonra orta yaşlarda bulunan bir adam beni ve ailemi satın aldı. Yeni sahibimizin evi çok dağınıktı. Onun için kısa sürede beni kaybetti. Yıllarca bir tomar kâğıdın içinde tutsak kaldım. Sadece sahibimin odasını görebildim. Sahibimin bir çocuğu vardı. Çocuk yalnız kalmayı sevmiyordu. Çocuk yirmi dört yaşındayken vefat etti. Ondan yaklaşık iki hafta sonra kâğıtların altında değildim. Sahibimden sonra ilk defa bir insan gördüm. Gördüğüm kişi bir kadındı. Kadın terziydi, beni sakladı. Yaklaşık 46 yıl sonra kadın öldü. Kadının oğlu çok harcardı. Beni bir kunduracıya sattı. Sattığı günden bir gün sonra bir çocuk beni kunduracıdan satın aldı. Çocuk büyüdüğünde, çocuğun evine yaşlı biri geldi. Yaşlı adam beni çocuktan satın aldı. 15 yıl sonra yaşlı adam öldü. Adamın 2 kızı 7 oğlu vardı. Adamın bir mağazaya borcu vardı. Borcu o kadar azdı ki beni satsalar borcu biterdi. Beni mağazaya verdiler. Bir gömleğe dikildim. Sonra da sen beni satın aldın. Oradan buraya da üç yıl geçti. İşte hayat hikâyem böyle.

Çiğdem TEBER

BAZEN

Gittikçe azalıyor hayat... Yürüdükçe bir şeyler kaybediyor insan...

Neyi erken yaşadım dediysem hep ona geç kalmış oluyorum.

Kime sırtımı dayasam düşen hep ben oluyorum.

Gözlerimi kapatıyorum bir boşluk, bir durak ve yalnızlık ...

Belki umursamamak, bazen gitmek gerekir ve ardına bakmamak, uzaklaşmak, unutmak.

Bazen sil baştan gerekir, belki de mutluluk bilenlerin ardına gizlenmiştir.

Boş vermek gerekir bazen, bazen unutmak, hatırlamak...

Bazen yokmuş gibi davranmak...

Arda DALKILIÇ

İKİ KAPAK ARASI

Kitap, kimisine göre beş harften oluşana bir isim, kimisine içi zevk, bilgi, eğlence dolu bir birikim. Sizce hangisi? Bence ikincisi benim fikrime daha çok uyuyor. Düşünsenize yanınızda kimse yokken sizi eğlendiren, güldüren, mutlu eden, dahası bilgisiyle aydınlatan iki kapak arası. Konuşamaz; ama güldürebilir, eğlendirebilir, hüznendirebilir.

Tabi ki bir de türleri vardır kitapların: korku, komedi, eğitici, eğlence, aksiyon... Benim sevdiğim türlerse genel olarak ; komedi, korku ve eğlence. Tabi bu, diğer türleri sevmediğim anlamına gelmez. Ben sadece herkesin istediği türden kitapları okuması gerektiğine inanıyorum. Bir kitabı okumak için okumayın. Ondan bilgi edinmek ve eğlenmek için okuyun derim... Hepinize keyifli okumalar...

Elif Naz DEMİRTAŞ

DENİZDEKİ DALGALAR

Denizdeki dalgalar,

Seninle durmadan,

Yere göğe sığmadan,

Durmak bilmez dalgalar.

Yerlerinde durmadan,

Hiçbir şeyden korkmadan,

O güzel sesleri olmadan,

Neye yarar dalgalar?

Suyun şırlıtısı,

Dalgaların hışırtısı,

Bir arada olmadan,

Neye yarar dalgalar?

O güzel rengi,

Görüntüsü şekli,

Bir de birleşmesi,

Neye benzer dalgalar?

Tuğçe DENİZ

SERÇE PARMAĞIN UYKUSU GELİNCE

Bir varmış bir yokmuş. Evvel zaman içinde kalbur saman içinde, parmaklar ülkesi diye bir ülke varmış. Ve bu ülkede mutlu bir aile varmış. Bu evde üç çocuk, üç kardeş çok mutluymuş. Hep birlikte bahçede oynar, birlikte bisiklet sürerlermiş. Yani çok güzel zaman geçirirlermiş. Bir gün çocuklar oyun oynamak için gitmişler. Serçe parmağın uykusu gelmiş ve çok yorulmuş. Dayanamamış bir ağacın kenarında uyuyakalmış. İşaret ve yüzük parmağı, serçe parmağı bulamıyorlarmış. Artık akşam olmuş. Serçe parmağı bulamayınca çok üzülüp ağlamışlar. Annelerine ne söyleyecekler? Anneleri bunu duyunca ağlamaktan harap olmuş. Hemen ormana aramaya gitmişler. Serçe parmak uyanmış ve etrafın karardığını görmüş, bir de kurt sesleri geliyormuş. Serçe parmak iyice korkmaya başlamış ve “Anneciğim” diye ağlamış. Kalkıp biraz yürüyünce iyice kaybolmuş. Hala çok korkuyormuş. İçinden “Korkma, bir şey olmaz.” dese bile kurt sesleri onu endişelendiriyormuş. Sonra aniden bir ses gelmiş. Bu annesinin sesiymiş. Bir fener görmüş, oraya doğru koşunca annesi mutluluktan uçmuş. Artık kavuşmuşlar. Serçe parmak da bir daha ormanda uyumayacakmış.

Ahsen Dila SOFUOĞLU

ŞEKER TADINDA HAYAT

Berat MEYDAN

MENDİL SATAN KIZ

Şu köşedeki mendil satan kız,
Hava soğuk, ayaz, mevsim kış.
Pantolonu yırtık, ayakları çıplak.
Mendil satmaya çalışıyor bağıarak.

Kimse mendil almıyor mendilci kızıdan.
Bir iki damla damlıyor yanaklarından.
Giderek titriyor soğuktan.
Karnı ağrıyor açlıktan.

Bakmıyor sağa sola,
Tüm insanlar kol kola,
Geziniyorlar sokakta,
Mendilci kız bakıyor onlara.

O da isterdi pahalı bebekler,
Sıcak bir yuva, süslü ayakkabılar,
Onun da olsaydı annesi babası,
Mendil satar mıydı hiç ?

Rümeysa TOHUMCU

ORADA BURADA ŞURADA

Orada, burada, şurada, karşıda.
Hemen az yanında, mutluluk hep yanında.

Uçacaksın havalara, onun ismini duyunca,
Sarıl hadi durma, kendini mutluluktan mahrum bırakma.

Bağırmak gerek bazen ya da haykırmak.
Ne güne duruyor sarılmak?
Mutluluktan başın dönecek ancak.

Ağzın kulaklarına varınca,
Gülmekten kırılınca,
Ağlamaktan patlayınca,
Mutluluk gelecek aklına.

Aysima ÖNAL

BİLGE DOSTUM

Zeynep ULUCAN SEVGİ

Sevgi... Sevgi çok kuvvetli bir duygudur. Hatta duyguların en önünde sevgi gelir. En kötü kişinin içinde dahi küçük de olsa bir sevgi vardır. O kadar güçlü bir bağıdır ki, bazen ufacık bir hatada kopabilir. Ama bazen de ne yaparsa yapılıns o bağ asla kopmaz. Sevgi herkesin ulaşabileceği yeredir. Bazen sizi başka dünyalara götürür. Sanki bir rüyada gibi. Sevilen bir kişi kendini kral gibi hisseder.. Yumuşacık pamuklara sarılmış kadar rahat olursun sevdiklerinin yanında. Bazen diken üstünde oturursun onu inciteceğim diye. Sanki sevgisi sonsuza kadar yok olacaktır. Bence bir insan sevdiğinin yanında rahat davranamayınca ona o kadar güvenmeli ki kendini tamamen ona bırakmalı ve sevginin asla karşılıksız olmayacağını unutmamalıdır..

Bahar Ceren ACAR AĞAÇ YAŞKEN EĞİLİR

İnsanlar küçüklüğünde bir şeyi yapmaya alıştırsa, onu büyüdüklerinde de yaparlar. Bazen de bir şeyi küçükken değil de büyüyünce yapmak isterse başaramazlar. Çünkü ağaç yaşken eğilir demiş atalarımız.

Örneğin, jimnastik sporu ya da bale küçük yaşta alışılması gereken sporlardır. Vücudumuz buna göre şekil alır küçük yaşta. Biz küçükken önemsemeyip, büyüyünce yapmak istersek başarılı olamayız, beceremeyiz.

Şimdi kitap okumaya kendimizi alıştırmazsak, büyüyünce de kitap okumayı sevemeyiz, alışamayız. Yalan söylemek çok kötü bir şey. Buna da alışmamalıyız. Küfür etmekte aynı şekilde...

Biz şimdi küçük olduğumuz için kendimizi hep iyi şeylere alıştırmamız gerekiyor. Böyle yaparsak büyüyünce her şeyi güzel yaparız. Başarılı oluruz.

Efnan Sude ESEROĞLU BASTONUN DİLİNDEN YOLLAR

Yine yağmur yağıyordu... Ciğerlerim bayram ediyordu. Her şey çok güzel, çok iyi gidiyordu ta ki elinde bir balta ile yaşlı bir adam gelene kadar.

İhtiyarın elinde neden balta olduğunu anlamıştım. Sonuçta ben bir ağacım ve bir balta gördüğümde ne olacağımı az çok tahmin ediyordum. Ya ben ya da ağaç arkadaşlarımdan biri kesilecek ve kağıt, masa, koltuk gibi şeyler olacağız. Ve anladım ki kurban bendim.

Kesildim... İhtiyar beni özenle kesti. Parçalara ayırdı ve uzun ince olan parçamı alıp götürdü. Nereye gidiyorduk acaba? Ben bunları düşünürken küçük bir marangozhaneye geldik. İhtiyar beni özenle işliyor ve çok uğraşıyordu. Boncuk boncuk terliyordu. En sonunda işi bitti. Beni bir kutuya koydu. İki üç yıl o kutuda kaldım. Rahatım yerindeydi tabi. Ormanı özlemiyor değildim. Tam burası da iyi derken kutu açıldı. İhtiyar beni yaptığı zamana göre çok değişmişti. Saçları siyah olan adam yoktu karşımda. Saçlarına sakalına aklar inmişti. Çökmüştü. O günden sonra beni yanından hiç ayırmadı, yere atmadı. Bir yerde unuttu. Bana paşalar gibi bakıyordu. Yediğimiz içtiğimiz ayrı gitmiyordu. Yılların bana verdiği tek dosttu o. Ne ben onsuz ne o bensiz yaşayabilirdi.

Derken birgün yere düştüğümü fark ettim. Ne oluyordu yoksa beraber kocadığım arkadaşım ölüyor muydu? Ben de kocamıştım ama o benden önce ölemezdi! O daha çok baston eskitmeliydi ama olmadı.

Şimdi yaptığım tek şey evin en güzel yerinde, duvarda asılı kalmak.. Ve adım da "Dede Yedigârı"...

Rümeysa TOHUMCU SENİ KAYBEDİNCE BİZ

Doğruluğu dürüstlüğü
Biz ondan öğrendik
Allah'ı anlattı bize
Biricik peygamberimiz

Yalan söylemedi
Bırakmadı bizi
Namaz kıl dua et diye
Öğütler verdi

O olmasaydı biz
Yoldan çıkardık
Peygamberimiz olmadan
Ah ne yapardık

Biz seni görmeden sevdim
Ya Resulallah
Sen gidince
Yarım kaldı dünya

Çocuk kalpli günahsızdır
Sevgi dolu kalbinde bize ışık saçardı
Ah ne olurdu biraz daha yaşasaydın
O gül cemalini bir görseydik Ya Resulallah

İslam'ın kitabı Kuran
Yolumuzdur iman
Son peygamber ışığında
Allahuekber nidalarıyla
İyi ki geldin peygamberim

Seni kaybedince biz kendimizi kaybettik
Çıkarmasın yüce Allah
Senin yolundan peygamberim
Mis gibi kokan güzellik saçan
Canıma can katan güllerin efendisi...

Elif Deniz ÇELİK **BİZİM İÇİN ÖNEMLİ**

Eğitim ne demektir?

Bir kişinin yaşamını belirleyen ince çizgi mi?

Bazılarımız için “okumazsak da olur” bazılarımız için “eğitim şart” demektir. Hepimiz için farklı farklı şekillere girer eğitim. Kimileri heyecanı yüzünden bildiği şeyleri yapamaz. Kimisi de önemsemeyip başarılı olur, eksiyi artıya çevir. Eğitim dediğimiz şey aslında her şeyimizi belirler. Yaşantımızı, evimizi, arabamızı, beslenmemizi... En önemlisi eğitim, insanın dilini etkiler. Dilimiz en büyük armağandır. Onunla kendini ifade edersin. Bir spiker haberi insanlara söylerken ne kadar etkileyici ve açık bir şekilde söylüyor. Aslında bunun sebebi eğitim.. O dili sen sözelleştirirsin. Her alanda eğitim alabilirsin. Ama bir eğitim alıp her alandan bir şey söyleyemezsin. Beynimiz de aldığımız eğitime göre şekle girer.

Nur Mina TAŞTEMİR
BAHAR ŞENLİĞİ

Einstein dediği gibi sağ beyin kutsal bir armağan sol beyin ise sadık bir hizmetçidir.

Nur Mina TAŞTEMİR **BEN BİR SU DAMLASI OLSAM**

Bulutlara sığmazdım.
Dolanırdım gökyüzünde,
Sıkılınca yağmur olur.
İnerdim yeryüzüne.

Hava soğuksa eğer,
Şekillenirdim gökyüzünde.
Kar olup inerdim yere,
Çocuklar oynardı benimle.

Tuana EROĞLU **DİLEK TUT**

Bir dilek tut arkadaşım,
İçinde ben olayım.
Sana yardımcı olup,
Hayallerine uçayım.
Kanatlarına konayım.
Seninle çok yol alayım
Eğer yanında olamazsam,
Başka hayallere dalayım.

Zeynep Erva YILDIRIM **EZGİ’NİN DUASI**

Ezgi, bahçede oyun oynuyordu. O sırada kuvvetli bir yağmur yağmaya başladı. Ezgi’nin çok canı sıkıldı. Bu yağmur da nereden çıkmıştı şimdi. Islanmamak için eve gitti. Annesi yemek yapıyordu. Annesine:

-Anne canım çok sıkıldı, dedi. Annesi Ezgi’ye bir kitap uzattı.

-Al bu kitabı oku, dedi. Ezgi kitabı isteksizce alarak odasına çıktı. Yatağına uzandı ve kitabı okumaya başladı. Kitapta Afrikalı bir çocuğun hayat hikayesi anlatılıyordu. Çocuk yaşadığı topraklara bir damla yağmur suyu düştüğünü görmek için her gün dualar ediyordu. Çünkü ülkesi kıtlık içindeydi. Karınlarını hiçbir gün tam olarak doyuramıyorlardı. Avrupalı bir arkadaşı ülkesinde her sabah akan su altında duş yaptığını anlatınca çok şaşırıyordu.

Ezgi kitabı okurken göz yaşlarını tutamadı. Ellerini açarak Allah’a bu güzel yağmuru yağdırdığı için ağlaya ağlaya dua etti. Yağmurun az yağdığı ülkelere de çok yağmur yağmasını istedi.

Zeynep ULUCAN **ESKİ OYUNLAR**

(Kırkly yaşlarda bir elektrik mühendisiyle, eski çocuk oyunları üzerine yapılan bir röportajdır.)

Soru: Eskiden eğlenmek için ne yapardınız ?

Cevap: Evin içinde takla atardık, çelik çomak, misket oynardık, tornete binerdik, gazoz kapağı ile, çamurla oynardık.

Soru: Siz çocukken ne gibi oyuncaklarınız vardı ?

Cevap: Plastikten direksiyonlu arabam ve tornet vardı.

Soru: Eskinin oyunları ile bugünkileri karşılaştırmak isterseniz ne söylersiniz?

Cevap: Eskininkiler ile bugünküler arasında dağlar kadar fark var. Eskiden tahtaydı bütün oyuncaklarımız. şimdi ise çoğu elektrikli.

Soru: Eskiden ne gibi bahçe oyunları vardı?

Cevap: Çelik çomak oynardık, top oynardık, çember çevirirdik, misket oynardık, tornet ya da bisiklete binerdik.

Soru: Sizce eskinin oyunları mı güzel bugünün oyunları mı ?

Cevap: Eskiden oyun vardı ama artık oyun yok. Simdi herkesin elinde bir tablet ne oyun kaldı ne arkadaşlık, ne de oynayacak bir arkadaş.

Zeynep Erva YILDIRIM
SEVGİ AGACI

Kerem GÖKSU
AMAN KUŞUM YORULMA

Bir kuş gelse önüme,
Gel kanadıma bin dese.
Çıksak hemen göklere,
Gitsek engin denizlere.

Gezsem karış karış dünyada.
Gitsem bilinmedik diyarlara,
Süzülsek ikimiz havada
Bir kuşun kanadında.

Gitsek Adana, Maraş'a
Dönsek oradan Anamur'a
İzimi bıraksam oralara
Ne güzel olur kuş kanadında.

Aman kuş yorulma,
Beni yarı yolda bırakma.
Biliyorum yoruldun ama
Eve götür beni akşama.

Azra KARAÜZÜMCÜOĞLU
KUYU

Günlerden bir gün Cansu adında maceracı bir kız çok eğleneceği bir alana gitmek istemiş. Cansu'nun annesi:

-Canım evladım geçen sefer olanları hatırlıyorsun. Az kalsın seni bulamayacaktık. Bu nedenle çok uzaklaşma ve öğlen olmadan gel.

- Elbette anneciğim.

Cansu gitmiş. Seçtiği yer neresi diye merak ediyorsanız, çayır çimen bir alanmış. Etrafına dikkat etmeden hoplayıp zıplarken çok uzaklaşmış. Birden bir kuyuya düşmüş. Sesini duyurmak için bağırmış, ağlamış. Sonra polisler gelmiş ve onu kurtarıp eve götürmüşler.

Eve gelen Cansu çok utanmış. Annesine eğlenirken dikkat edeceğine tekrar söz vermiş. Hatalarından ders çıkarmayan Cansu bakalım bu sefer sözünde duracak mı?

Zeynep KAMIŞ
YÜREĞİMDEKİ SİYAH BÖLME

Herkesin bir siyah bölmesi vardır kalbinin derinliklerinde. Benim yüreğimdeki siyah bölmede; beni kıranların, üzenlerin ve üzüldüğüm zamanların isimleri yazılı. Burası büyük bir yer değil. Çünkü siyah bölmedeki isimlerin bazıları gidiyor, unutuyorum. Herkesin yüreğinde siyah bir bölme vardır illa ki. Çünkü herkesi kıran üzen vardır. Belli ki bir gün ben çok üzülürsem o zaman o siyah bölme büyür büyür ve sevgi bölmelerini de kaplar, o yüzden her gün mutlu yaşamaya gayret ediyorum ve bunu da size tavsiye ediyorum. Sizi kıranlar üzenler olursa onların yanından ayrılın, kendinizi huzurlu bir yere götürmeye gayret edin. O zaman o büyük siyah bölme eminim küçülecektir.

Emir Furkan AKKAYA
SU OLSAYDIM

Bir damla su olsaydım,
Su bulamayan insanlara.
En doğal şekilde aksaydım,
Bir yardım eli de ben uzatsaydım.

Bir damla su olsaydım,
Fırat gibi Dicle gibi.
Dağlardan tepelerden gürül gürül aksaydım,
Uçsuz bucaksız ovalara yayılsaydım.

Hayat su ile başlar derler.
Can bekleyen kurak topraklara,
Kan akan değil su bulamayan canlılara aksaydım;
Bir damla su olsaydım.

Fatma Betül AYDOS
KIRIK KANAT

Günlerden cumartesiydi. Kardeşimle birlikte bahçede top oynuyorduk. Birden yanımıza bir ekmek kırıntısı düştü. Sonra bir daha bir daha ve bir daha... Meğer yan komşumuz ekmek kırıntılarıyla dolu sofraya bezini balkondan çırpıyormuş. Ekmek kırıntılarını yanına gidip elimle topladım ve çitin kenarına koydum. Sonra kardeşimle içeriye girdik. Akşama kadar pencereden çitin kenarına koyduğum ekmek kırıntılarına baktım. Ama bir tane bile kuş gelip kırıntılarını yememişti. Sonra yatağıma yattım ve biraz kitap okudum. O anda uyuyakalmışım. Uyandığımda sabah olmuştu. Hemen koşup pencereye yapıştım. Aaaa oda ne? Bir kuş çitin yanında kıvraniyor. Hemen bahçeye koştum kuş sanki bana lütfen beni kurtar diyordu. Hemen bir kutu alıp kuşu incitmeden içine koydum. Kuş çite çarpmış ve kanadını kırmıştı. Biraz su içirdim ve okşadım kuşu. Bu şekilde aradan beş ay geçmişti. Ben kuşuma kırık kanat adını verdim. Kuşum iyileşmişti. Kırık kanadı artık serbest bıraktım. Uçup gitti. Üzül müştüm aslında ne de olsa benden ayrılmıştı. Üzgün üzgün yatağıma gittim

. Kırık kanat gideli tamı tamına beş saat olmuştu. Şimdiden özlemiştim. Birden camımdan bir ses geldi. Tak tak.. Camıma koştum. Kırık kanat gelmişti. Beni unutmamıştı. Aradan üç yıl geçti ama kırık kanat her gün beni ziyarete geliyordu.

Sıla GÜRİSOY

SEN YETER Kİ UMUT ET

**Bir dilek tut kardeşim, acılara merhem olan ...
Kapat gözlerini yavaşça bir dilek tut.**

**İstedğini söyle, İstedğini düşün.
Sen yeter ki umut et, bir dilek tut.**

**Bir sürü çiçekler olan,
Yakamozu yaşayan denizi olan,
Koskoca barış dolu bir dünyada,
Barış için dilek tut.**

**Sevgiyi tut, dilek tutarmışçasına...
Uçurumda olduğumda hep yanımda olan kardeşim,
Bir dilek tut, yüreğindeki sevgiyle.**

**Hayallerindeki dünyayla,
İçinde barış olan, sevgi olan, merhamet olan...
Bir dilek tut kardeşim.**

Berra DENİZ
MUCİZELER
FABRİKASI

Kitap, Özkan Öze'ye ait Diyanet Yayınlarından çıkan bilgilendirici bir kitaptır.

Günlük hayatımızın her yerinde aslında çok da yakın olduğumuz ama hikmetlerinin farkında olmadığımız birçok nimetten bahsedilir. Kainatın nasıl bir düzen içinde ilerlediği, nimetlerin insanlara hizmetinin sunulduğu ve hiçbir şeyin tesadüf olmadığı ayetlere dayanılarak anlatılır. Doğada yaşanan hikmetli bilgilere sahiptir. Doğada yaşanan yeryüzü, gökyüzü olayları hatta bilime katkıda bulunmuş Fibonacci ve en önemlisi Müslüman olan Abbas İbn Finas' tan da bahsediyor. Dağların yaratılış sebebinden, yaprakların öneminden, yumurtanın nasıl bir düzen içinde olduğundan, arıların bal yapma görevinden, kuş çeşitleri ve taşıdığı özelliklerden ve daha bir sürü durumdan bahsediyor. Bu kitap yaşamımızı etkileyen en önemli faktörleri anlatmıştır. Herkesin okuması ve bilgilenmesi gereken bilgiler yer alıyor. Herkesin okumasını tavsiye ediyorum.

Fatma Berra GECİOBA
YALNIZLIK

Yalnızlık iyidir bazen...
Sahte bir kalabalık olacağına, gerçek bir yalnızlığın olur en azından.
Seni üzecek, dost gibi görünen insanlar yoktur yalnızken...
Yalnızlığım bir çığlık aslında, yalnız benim duyduğum. Hayat bizi her zaman iyi insanlarla karşılaştırmaz. Her zaman mutlu olamayız mesela. Sen neden yalnızsın? Davranışından dolayı mı dışlandın, yoksa dış görünüşünden mi? Dediğim gibi gerçek bir yalnızlık en iyi dosttur. Bu durumdan rahatsızsanız eğer size arkadaş olacak kitap okuyun ya da bir evcil hayvan alın. Eğer çevrenizde kimse yoksa gerçekten yalnız olduğunuzu düşünüyorsanız Allah var.
Asla yalnız değiliz!
İlla görülmesi mi gerekir varlığına inanmak, yalnız olmadığını anlamak için?

İMTİYAZ SAHİBİ

Ali AKIN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Hilal MERTOĞLU BAYIR

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Hazel GÖKSU

GÖRSEL DANIŞMAN

Sibel ODABAŞI

YAYIN KURULU

Gülefer ARICI
Asuman BAŞAK

OKUL ADRES TELEFON

MURADİYE AKSOY İLKOKUL-ORTAOKULU
Cennet Cd. NO: 103 Çubuk/ANKARA

Tel: 0 312 837 71 22 Faks: 0 312 837 55 25